

Sygn. akt I C 358/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 15 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy, Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sek. sąd. Joanna Kaczyńska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A z siedzibą w L.

przeciwko W. G.

o zapłatę

1. zasądza od W. G. na rzecz (...) S.A z siedzibą w L. kwotę 260,21 zł (słownie: dwieście sześćdziesiąt złotych 21/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od W. G. na rzecz (...) S.A z siedzibą w L. kwotę 107 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt I C 358/15

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2014 roku, powód (...) S.A. z siedzibą L.wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew przeciwko W. G. o zapłatę kwoty 260,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu (pozew k.2-5).

W dniu 2 stycznia 2015 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniający roszczenie pozwu (nakaz zapłaty k. 6).

W dniu 5 lutego 2015 roku, pozwany W. G. wywiódł sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W dniu 9 lutego 2015 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę według właściwości ogólnej pozwanego, to jest do Sądu Rejonowego w Łęczycy (postanowienie k.11).

Na skutek przekazania sprawy według właściwości powód uzupełnił braki formalne pozwu poprzez złożenie pozwu i jego odpisu na druku urzędowego formularza oraz dowodu udzielenia pełnomocnictwa, oraz wniósł o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych (odpis pozwu k.16-18).

W toku postępowania pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie (protokół rozprawy k. 73).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W 2010 roku, poprzednik prawny powoda - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarła z pozwanym W. G. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Przedmiotem umowy było świadczenie

przez operatora usług telekomunikacyjnych na rzecz abonenta w postaci między innymi umożliwienia pozwanemu wykonywania połączeń telefonicznych i transferu danych.

Pozwany zobowiązał się w umowie do uiszczania opłaty abonamentowej, oraz do uiszczania opłat za wykorzystane impulsy i transfer danych według cennika (bezsporne).

W dniu 1 lipca 2013 roku, (...) Sp. z o.o. z/s w W. wystawił pozwanemu fakturę miesięczną na kwotę 76,00 złotych wraz z notą odsetkową na kwotę 5,39 złotych z terminem płatności do dnia 15 lipca 2013 roku. Pozwany nie uregulował należności (kserokopia faktury k.44, bezsporne).

W dniu 1 sierpnia 2013 roku, (...) Sp. z o.o. z/s w W. wystawił pozwanemu fakturę miesięczną na kwotę 70,50 złotych z terminem płatności do dnia 16 sierpnia 2013 roku. Pozwany nie uregulował należności (kserokopia faktury k.45, bezsporne).

W dniu 1 września 2013 roku, (...) Sp. z o.o. z/s w W. wystawił pozwanemu fakturę miesięczną na kwotę 70,50 złotych z terminem płatności do dnia 16 września 2013 roku. Pozwany nie uregulował należności (kserokopia faktury k.45, bezsporne).

W dniu 25 lipca 2014 roku (...) S.A. z siedzibą w W. dokonała przeniesienia przysługującej jej wobec W. G. wierzytelności na rzecz (...) S.A. z siedzibą L. o czym zawiadomiono pozwanego pismem z dnia 25 lipca 2014 roku (umowa cesji k. 25-28, zawiadomienie k. 41).

W dniu 28 sierpnia 2014 roku, rzecz (...) S.A. z siedzibą L. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 252,17 złotych z tytułu spłaty zadłużenia świadczonego przez wierzyciela pierwotnego za dostarczone usługi telekomunikacyjne (wezwanie do zapłaty k.42).

Pozwany do chwili obecnej nie dokonał spłaty zadłużenia na rzecz powoda (bezsporne).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na treści złożonych dokumentów, których prawdziwość nie została przez strony zakwestionowana.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne. Podstawę prawną rozstrzygnięcia jest przepis art. 471 k.c. w związku z art. 509 § 2 k.c.

Stan faktyczny w sprawie nie był sporny. Pozwany przyznał, że nie uiścił na rzecz poprzednika prawnego powoda kwot wynikających z faktur z lipca, sierpnia i września 2013 roku.

Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 222,39 złote – należność główna wynikająca z niezapłaconych przez pozwanego faktur oraz kwota 37,82 złotych – odsetki ustawowe za zwłokę.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez pozwanego w toku postępowania podnieść należy co następuje;

Na wstępie zaznaczyć należy, że pozwany w toku postępowania nie udowodnił podniesionych twierdzeń. Podkreślić iż samo stwierdzenie strony postępowania cywilnego nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.).

Niezależnie od powyższego, podkreślić należy, że pozwany zawierając umowę z (...)” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zobowiązał się do uiszczania opłaty abonamentowej, oraz do uiszczania opłat za wykorzystane impulsy i transfer danych według cennika. Nawet jeśli poprzednik prawny powoda nie realizował usług telekomunikacyjnych zgodnie z oczekiwaniami pozwanego, pozwany nie był uprawniony do zaprzestania regulowania zobowiązań które przyjął na siebie podpisując umowę. Pozwany w wypadku niewykonywania lub nienależytego wykonania usług telekomunikacyjnych przez (...) Spółka z o.o. z/s w W. winien bądź kontynuować postępowanie

reklamacyjne, aż do jego skutecznego zakończenia bądź też wystąpić do poprzednika prawnego powoda z roszczeniami wynikającymi z treści art. 104 i następne ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. 2014 poz. 243). W skrajnym wypadku pozwany mógł również umowę wypowiedzieć na zasadach i terminie przewidzianych w umowie. Pozwany nie był natomiast uprawniony do zaprzestania regulowania bieżących faktur VAT wystawianych przez (...) Spółka z o.o. z/s w W..

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 471 k.c. w związku z art. 509 § 2 k.c., Sąd uznał roszczenie strony powodowej za zasadne orzekając przy tym o odsetkach na podstawie art. 481 k.c.

Sąd uwzględnił powództwo w całości zgodnie z żądaniem pozwu, w konsekwencji należy przyjąć, iż powód wygrał proces w całości. Powód był reprezentowany przez radcę prawnego, który wnosił w terminie wskazanym w treści

art. 109 § 1 k.p.c., bo w pozwie, o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego od pozwanej na rzecz powoda. Na sumę kosztów procesu składa się należna opłata sądowa w kwocie 30 złotych, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych i stawka minimalna kosztów zastępstwa procesowego, która została ustalona przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).